

OBSAH

13	Předmluva k českému vydání
15	Úvod
29	I. POLITICKÉ A KULTURNÍ SMĚŘOVÁNÍ NA ZÁPAD NENĚMECKOU CESTOU (1848–1879)
31	Kapitola 1 Malý podíl Francie na národním obrození do roku 1848
31	1. Dědictví francouzské Evropy 18. století
31	Frankofonní šlechta
35	Osvícenci
37	2. Přerušené vztahy, období Francouzské revoluce a napoleonských válek (1789–1815)
41	3. Útlum (od roku 1815 do polovina 40. let 19. století)
41	Oslabení proudu kulturních vlivů z Francie
45	Francouzské naděje českých radikálů
48	Úzký prostor pro Francii v zahraničních snahách Čechů
52	Kapitola 2 Rok 1848, zrod českého frankofilství
52	1. Objev francouzského politického modelu
52	Rekapitulace pražských událostí
53	Přímý vliv Francie na běh událostí nebyl velký
55	Francouzský odkaz
61	Francie, ukazatel nadějí
63	2. Potenciální spojenec
66	3. Kulturní příklad
72	Kapitola 3 Šedesátá léta ve znamení nadějí
72	1. Tažení do Itálie a vzkříšení revolučního obrazu Francie
72	Magenta, Solferino a pád rakouského absolutismu
75	Počátky české propagandy ve Francii
81	2. Povstání v Polsku roku 1863 a počátky frankofilského hnutí

83	Ohlas polského povstání
84	Frankofilství a polonofilství
84	První frankofilské hnutí, rok 1864
90	Rozmach francouzsko-českých vztahů
92	3. Strmý růst překladů
95	4. Riegrovy zklamané naděje (1867–1870)
95	Mohutný zahraniční a domácí tlak
97	Propagace ve Francii, předmět konsensu
103	Riegrova francouzská politika
107	Negativní dopady Riegrovy francouzské politiky

112 Kapitola 4

Ohlas válečných událostí roku 1870

112	1. Česká želízka v ohni
112	Profrancouzská nálada ve společnosti
117	Postoje vůdců
119	Pokus o vyslání dobrovolníků
125	Potřeba politické akce
127	2. Slavný protest českých poslanců
127	Francouzská iniciativa
131	Protest z 8. prosince 1870
136	3. Další vývoj francouzsko-českých vztahů
146	4. Velmi dobrý obraz Francie
146	Hlavní potenciální spojenec
149	Politický vzor
151	Kulturní vzor

155 II. FRANKOFILSTVÍ JAKO POLITICKÝ NÁSTROJ (1879–1902)

157 Kapitola 1

Frankofilství ve službách mladočeské strany (1879–1897)

157	1. Volební zbraň mladočeské strany
157	Negativní důsledky rakousko-německého spojení
159	Rozkol mezi mladočechy a staročechy
164	2. Předvolební kampaň a francouzsko-české akce (1889–1891)
164	Rozmach mladočeské strany
166	Mladočeši v čele frankofilského hnutí
167	Výprava sokolů do Paříže
170	Studentské protesty
164	Návštěva francouzských gymnastů v Praze
179	3. Klady a zápory frankofilské orientace
179	Umírněnost oficiální linie

- 181 Pokračování frankofilského agitace
184 Příznivá odezva ve Francii
Zájem francouzské veřejnosti / Zájem Quai d'Orsay / Spekulace Alberta Lefaivra
196 Pobouřená reakce v Německu
198 Závěr: Otevření francouzského konzulátu v Praze (1897)

202 Kapitola 2

Pronikání Čechů do Francie (1897-1902)

- 202 1. Co Češi od Francie očekávali
202 Přízrak pangermanismu a vměšování ze strany Německa
205 Výzva do Francie
210 2. Zahájení propagandy ve Francii
210 Přímá i hlubší motivace
214 Přípravy na Všeobecnou výstavu v Paříži v roce 1900
215 Úrodná půda ve Francii
Růst germanofobie / Strach z pangermanismu na Quai d'Orsay / Pošramocený
obraz Rakouska
220 Organizátoři francouzsko-české propagandy
Prostředníci ve Francii / Prostředníci v Čechách
226 3. Velké francouzsko-české akce (1900-1902)
226 „Pakt“ mezi českými a francouzskými nacionalisty
232 Triumfální přijetí pařížské radnice v Praze (1901)
238 Oslavy 100. výročí narození Victora Huga a zahájení činnosti
Correspondance tchèque (1902)
241 4. Smíšená bilance
241 Nepřátelské postoje Valoise a Reverseauxe
246 Quai d'Orsay pod tlakem čechofilů
249 Zakotvení zásady nevměšování do „české doktríny“ francouzské zahraniční
politiky
253 Závěr: Vznik frankofilské lobby

255 III. BEZMOCNOST FRANCOUZSKÉ LOBBY

257 Kapitola 1

Pasivita francouzské diplomacie, její přízeň i nepřízeň

- 257 1. Ohrožení existence konzulátu (1902-1905)
257 Silná protičeská reakce
260 Návrh na zrušení francouzského konzulátu v Praze
261 Ztráta legitimacy frankofilské lobby
264 2. Oteplování (1906-1908)
265 Ohlas francouzsko-německé krize (1905)
266 Pichonova a Clemenceauova úloha
268 Konec sporu o „nacionalistický pakt“ z roku 1900

- 268 Meze oteplování
- 270 3. Období velmi pasivní přízně (1909–1914)
- 270 Rakousko, francouzské dilemma
- 273 Relativně slabý vliv veřejného mínění ve Francii
- 277 4. Politika pasivní přízně v praxi a její důsledky
- 277 Rychlé střídání konzulů
- 278 Byl Paul Claudel „příkladným“ konzulem?
- 280 „Neurazit Prahu“
- 282 Ztroskotání pokusů o politické sblížení

286 Kapitola 2

Nedostatek podnětů ze strany českých politiků

- 286 1. Malý podíl Francie v plánech českých politiků
- 286 Zahraničněpolitická situace obecně
- 288 Nezájem Národní rady české o vztahy s Francií
- Jen symbolická přítomnost Francie v Praze / Neúspěch společných francouzsko-českých plánů / Neoslavismus a jeho dopad
- 294 Francii neprospělo, že se s válkou nepočítalo
- 295 Kramář v Paříži
- 298 2. Důsledky rakouského politického uspořádání
- 298 Bezmocnost v zahraniční politice
- 301 Austropositivismus paralyzuje iniciativu v zahraničí
- 303 Úpadek mladočeské strany a jeho následky
- 305 3. Francouzská „dekadence“
- 307 Ohlas Dreyfusovy aféry
- 309 Republikánský obraz Francie částečně obnoven
- 317 Mylná představa o bojeschopnosti Francie
- 319 Případ Masarykův

327 Kapitola 3

Byla francouzská lobby skutečně odkázána sama na sebe?

- 327 1. Ambice pražské radnice
- 327 Vnitropolitické ambice
- 332 Zahraniční ambice
- 341 Obrat ve francouzsko-českých vztazích
- 346 Úpadek frankofilské lobby
- 348 2. Obecný nedostatek vzájemných vztahů
- 349 Obchodní a finanční styky
- Francouzský vývoz do českých zemí / Vývoz z českých zemí do Francie /
- / Důvody zaostávání vzájemného obchodu / Slabé finanční styky
- 358 Malá francouzská kolonie v Čechách
- 363 Malá česká kolonie ve Francii
- 370 Studenti
- 373 3. Frankofilská lobby spoléhá na několik osobností

- 374 Čenkov, ideolog Entente Paris-Prague
379 Hladík aneb ofenzivní frankofilství
381 Jelínek, první český „kulturní atašé“ v Paříži?
389 Méně důležitá úloha Louise Schmidta-Beauchezé?
390 Hantich aneb oddanost sama
392 Závěr: Balance Dohody Paříž-Praha v roce 1914

399 IV. ZÁJEM O FRANCOUZSKOU CIVILIZACI

401 Kapitola 1

Znalost francouzštiny základem

- 401 1. Příčiny rostoucího zájmu o francouzštinu v Čechách
407 2. Rostoucí nabídka ve školách
407 Příčiny vzestupu obliby francouzštiny a jeho jednotlivé etapy
Úpadek zájmu o francouzštinu v období do roku 1848 / Zlepšení situace
ve výuce francouzštiny (1848–1869) / Povinná francouzština na reálkách
(1869–1874) / Pronikání francouzštiny do dalších typů škol / Podpora
českých učitelů
420 Rozšiřování počtu studentů francouzštiny
425 Údaje o nepovinné francouzštině na gymnáziích
427 3. Úskalí výuky francouzštiny
427 Vzdělání učitelů
434 Kvalita výuky francouzštiny na středních školách
444 Výuka navzdory překážkám frankofilská

455 Kapitola 2

Poptávka po kultuře

- 457 1. Překlady, odraz dovozu kultury
462 2. Poptávka po francouzském divadle
462 Čísla
464 Francouzské divadlo, nástroj odněmčení
470 Přednosti francouzského repertoáru
474 Divácká poptávka
478 3. Zájem o francouzskou literaturu
478 Revoluční přínos Vrchlického, hledání Evropy a nových forem
479 Sílení vlivu v osmdesátých letech 19. století
481 Mohutné vzplanutí v devadesátých letech

486 Kapitola 3

Spolky českých frankofilů

- 486 1. Pražská Alliance française a její depolitizace
486 Francouzsko-české začátky
488 Vlastenecký spolek

496	Kulturní činnost
498	2. Další sdružení a kroužky: „užívání francouzštiny povinné“
498	Přehled spolků a sdružení
501	Cíle: především jazykové
506	Bylo frankofilství skutečně odpolitizované?
513	Závěr
523	Seznam zkratek
525	Bibliografie
551	Jmenný rejstřík